

Trẻ em 4-12

LỚN LÊN TRONG MỘT HOÀN CẢNH AN TOÀN

Nếu bạn đang ở trong tình trạng bị người sống chung bạo hành về mặt thể xác cũng như tinh thần, thì điều này có thể có hại tới sự phát triển của con cái của bạn.

Trẻ con cảm nhận sự bạo hành trong nhà hay trong gia đình dưới nhiều cách khác nhau. Không những chúng chỉ nhìn thấy những gì đang xảy ra xung quanh chúng, mà chúng còn có thể nghe thấy sự bạo hành, có khi từ một phòng khác. Trẻ con cũng có thể liên lụy vào sự bạo hành nếu chúng can thiệp, hay chúng làm ngáng chỗ trong cuộc bạo hành này. Cũng có khi chúng phải sống với những hậu quả của những gì sự bạo hành đã mang tới gia đình chúng.

Trẻ con cần một hoàn cảnh an toàn, thương yêu, chắc chắn để lớn lên thành những thanh niên thiếu nữ khoẻ mạnh, tự tin để có thể lèo lái qua những chỗ cao chỗ thấp của cuộc đời. Những tình cảnh bạo động, sợ hãi và bất chắc đều không an toàn.

Trong khi một số người cho rằng bỏ một người sống chung ác độc sẽ làm mất đi khung cảnh sinh sống gia đình của con cái của họ, song cũng có những bằng chứng rõ rệt cho thấy rằng sự bất đồng giữa cha mẹ còn có những ảnh hưởng tai hại vào sự phát triển và sự đáp ứng của các em, hơn là khi cha mẹ các em sống ly thân hay ly dị.

Dù là bạn có quyết định giữ nguyên cuộc sống gia đình, hay rời bỏ nó, trong đa số các trường hợp, con cái của bạn sẽ vẫn giữ sự liên lạc với người có tính bạo hành kia. Tờ tài liệu chỉ dẫn này bàn về các ảnh hưởng của sự bạo hành trong nhà và trong gia đình trên các trẻ em. Nó đưa ra những kế hoạch để giúp bạn bảo vệ con cái của mình trước những ảnh hưởng tai hại này.

Những kinh nghiệm sống của trẻ con lúc còn nhỏ có ảnh hưởng vào sự phát triển của chúng để trở thành một người lớn. Khi trẻ con còn nhỏ chúng tạo cho mình sự tin cậy, chúng tập phải đợi đến lượt mình, tập chia sẻ và tập giải quyết những sự bất đồng bằng lời lẽ. Càng ngày càng lớn lên, chúng tập tìm bạn và tập lựa chọn, chúng tạo cho mình lòng tự tin qua những sự thành công của chúng và tập cách xử sự với những sự tức giận và những thất vọng của mình. Một trong những cách thông dụng nhất để các em học hỏi là bằng cách bắt chước những gì chúng thấy ở xung quanh chúng.

Sống với sự bạo hành trong nhà hay trong gia đình có thể dạy cho các em một cách sai lầm là:

- Hung hăng và bạo lực là những cách được chấp nhận để có những gì mình muốn.
- Không tin cậy ở người lớn được.
- Không tôn trọng phụ nữ là một cử chỉ chấp nhận được.

Đa số trẻ con không tin và kể những 'bí mật' của mình cho bất cứ ai vì chúng cảm thấy xấu hổ và tin rằng nếu những người khác biết được các chi tiết này thì chúng lại càng lo sợ hơn.

Nhiều người không hiểu rõ những tai hại sâu đậm trẻ con phải cam chịu khi chúng phải sống trong cảnh bạo động trong nhà hay trong gia đình.

Nếu trẻ con nhìn thấy hay nghe thấy sự bạo hành xung quanh chúng, có điều không tốt là chúng có thể phải trải qua những hậu quả sau đây:

- Khó làm bạn hay giữ bạn.
- Gặp trở ngại về cách cư xử ở nhà và ở trường.
- Khó học.
- Dễ nóng giận và hung hăng.
- Mắc bệnh liên tục (nhức đầu, đau bụng).
- Khó ngủ, ác mộng, đái dầm.
- Trầm cảm hay lo lắng.
- Tội lỗi.
- Tức giận.

Thường thì trẻ con có thể diễn tả những vụ bạo hành mà chúng không chứng kiến, mà chỉ nghe được trong khi chúng trốn ở trong những phòng khác.

VỚI TRẺ CON BẠO HÀNH TRONG NHÀ LÀ

- Khi người bị hại là người mà chúng yêu.
- Khi sự bạo hành xảy ra ngay trong nhà của chúng.
- Khi sự bạo hành là một việc làm cố ý.
- Khi người gây ra sự bạo hành lại là một người mà chúng tin cậy.
- Khi trẻ con nghĩ rằng lỗi là tại chúng.

(Maxwell & Carroll-Lind, 1998)

TRẺ CON NGHĨ GÌ KHI BẠO ĐỘNG XẢY RA XUNG QUANH CHÚNG

- Con cố và tìm cách để biến mất đi – có khi con trốn dưới gầm giường hay trong tủ.
- Con lo cho má con. Con chỉ sợ má con bị giết chết.
- Con thấy con vô lực. Con không làm được gì để chấm dứt nó đi.
- Con yêu cả ba và má con, nhưng khi con thấy một người đánh người kia con không hiểu gì hết.
- Con sợ là các bạn ở trường sẽ biết được chuyện đã xảy ra này trong nhà của con.

CUNG CẤP SỰ AN TOÀN VÀ SỰ BẢO VỆ

Trẻ con tin là ở nhà là chỗ chúng có được sự an toàn và được bảo vệ. Chúng có thể nhìn thấy và cảm thấy sự căng thẳng, những cảnh kinh hoàng và sự gây hấn mà sự bạo hành trong nhà đã tạo ra.

Trẻ con cần những mối liên hệ bền vững và đáng tin cậy để chúng có thể dựa vào đó để đi tìm sự yên ổn và an toàn về tinh thần trong những lúc chúng cảm thấy căng thẳng hay sợ hãi. Chúng cần:

- Sự bạo hành phải chấm dứt.
- Được cảm thấy an toàn.
- Có người chăm sóc mình.
- Biết được những gì sắp sửa xảy đến trong đời sống của chúng.
- Được thoải mái.

TRẺ CON KHÔNG HIỂU BẢN TÍNH PHỨC TẠP CỦA SỰ BẠO HÀNH TRONG NHÀ HAY TRONG GIA ĐÌNH

- Chúng bị giằng xé giữa việc phải cứu giúp người cha hay mẹ đang bị bạo hành và việc yêu thương người cha hay mẹ mà là người đang gây nên sự bạo hành này.
- Chúng tìm cách biện lý cho sự bạo hành bằng cách đổ lỗi cho rượu chè, cho sự căng thẳng tinh thần hay tự nhận là chúng đã quá hư, để giúp cho chúng đối phó với cái ý nghĩ rằng cha hay mẹ của chúng là người hung hăng lỗ mãng.
- Chúng nó lo không biết đáng lẽ chúng nó phải làm một cái gì để sự bạo hành đó không xảy ra.
- Chúng có thể hết tin tưởng ở người mẹ của chúng vì mẹ chúng không bảo vệ được cho chúng.

Ngay cả nếu bạn nghĩ rằng chắc con cái bạn đã không nhìn thấy hay nghe thấy sự bạo hành đó, nhưng thật ra chúng nó biết những gì đã xảy ra. Chúng nó có thể cảm thấy sự căng thẳng và sự sợ hãi.

BẠN CÓ THỂ LÀM GÌ...

Sự bạo hành là trách nhiệm độc nhất của người sử dụng nó; nó không phải là lỗi của bạn. Tuy nhiên, cũng có những điều mà bạn có thể làm để làm giảm bớt ảnh hưởng của sự bạo hành trên con cái của bạn, ngay cả khi mà bạn không thể đưa chúng đi tới một chỗ khác. Hãy dạy con bạn một cách tích cực và làm một gương mẫu tốt và phải chấp nhận rằng con cái của bạn cũng đang chịu đựng sự bạo hành trong nhà, và việc bàn với chúng về vấn đề này có thể sẽ giúp chúng vượt qua những ảnh hưởng tai hại.

Làm thế nào để giúp con cái bạn:

- Bàn với con cái bạn về những cảm nghĩ của chúng, về những gì chúng lo sợ cũng như những gì chúng mơ ước và hy vọng.
- Giúp con cái bạn trong việc thực hiện những mối liên hệ ân cần và mật thiết với những người trong họ hàng, bạn bè, thầy giáo, cô giáo và những người khác trong cái thế giới xã hội riêng của con cái bạn.
- Giúp con cái bạn tự điều hành cách cư xử của chúng qua những gương mẫu tốt từ chính bạn.
- Bảo đảm với con cái bạn là không có gì là lỗi khi chúng có những cảm nghĩ cũng như khi chúng diễn tả những cảm nghĩ này một cách chân thật.
- Chơi cùng với con cái của bạn – những trò chơi trên bàn, bóng, đảo bộ dọc theo bờ biển, cùng hát với con cái bạn.
- Hãy tôn trọng con cái bạn để giúp chúng tôn trọng những người khác.
- Cho con cái bạn biết bạn rất để ý tới chúng, tới những gì chúng làm. Khen thưởng những thành quả tốt đẹp của chúng trong việc học cũng như các sở thích khác như các môn thể thao.
- Nói cho con cái bạn biết là bạn thương yêu chúng và rằng bạn rất hạnh diện về chúng.

Sự hậu thuẫn quan trọng nhất cho sự phát triển của giới trẻ là một mối liên hệ mật thiết và đem lại sự giúp đỡ với người cung cấp sự chăm sóc chính thức cho chúng (không có tình bạo hành).

BẠN CÓ THỂ LÀM GÌ CHO CHÍNH BẠN?

Có các cá nhân có thể cung cấp cho bạn sự cố vấn kín đáo để giúp bạn tìm những sự lựa chọn mà bạn có thể có cũng như để tăng cường cho sự an toàn của bạn, dù là bạn có quyết định sẽ ở lại với mối liên hệ đầy rắc rối kia, hay rời bỏ nó. Điều ưu tiên là sự an toàn của bạn, và của con cái của bạn.

Hãy gọi DVConnect, để có sự giúp đỡ kín đáo qua số 1800 811 811 (24 tiếng).

Đọc tờ chỉ dẫn 'Everyone has the right to feel safe in their own home' (Ai cũng có quyền cảm thấy an toàn ở trong nhà của họ), với những câu hỏi mà những phụ nữ bị bạo hành trong nhà hay trong gia đình thường hỏi.

Tập chỉ dẫn này có tại: <http://www.noviolence.com.au/public/factsheets/factsheetforwomen.pdf> hay www.noviolence.com.au rồi bấm vào khu 'resources' và rồi bấm vào khu 'fact sheets'.

LÀM THẾ NÀO BẠN BIẾT ĐƯỢC NHỮNG GÌ BẠN ĐANG CHỊU ĐỤNG LÀ SỰ BẠO HÀNH? HÃY TỰ HỎI MÌNH NHỮNG CÂU HỎI NÀY.....

- Người sống chung với tôi có thường la lối hay văng tục với tôi hay/và với các con của tôi hay không?
- Đôi khi tôi có cảm thấy sợ người sống chung với tôi không?
- Người sống chung với tôi có gây thương tích hay đe dọa tôi hay các con của tôi hay không?
- Người sống chung với tôi có ép tôi phải làm tình khi tôi không muốn hay không?
- Tôi có luôn luôn phải cố làm lành để giữ cho người sống chung với tôi không nổi nóng hay không?
- Tôi có lo ngại là cách đối xử của người sống chung với tôi sẽ có ảnh hưởng tới sự phát triển của các con của tôi hay không?

Nếu bạn có trả lời là 'có' cho bất cứ một câu hỏi nào ở trên, bạn nên liên lạc với một dịch vụ giúp đỡ về bạo hành trong nhà hay trong gia đình. Họ sẽ cung cấp cho bạn sự giúp đỡ và cố vấn kín đáo, khách quan và miễn phí để giúp bạn và các con của bạn được an toàn..

HÃY TÌM DỊCH VỤ GIÚP ĐỠ NGƯỜI BỊ BẠO HÀNH TRONG NHÀ Ở GẦN NHÀ BẠN NHẤT

Một danh sách các dịch vụ giúp đỡ về bạo hành trong nhà tại Queensland có tại:

www.noviolence.com.au/supportservices.html

hay, nếu bạn không có phương tiện vào liên mạng:

Xin gọi Womensline, DVConnect's 24 tiếng, giúp đỡ về bạo hành trong nhà qua đường điện thoại, qua số 1800 811 811.

Tài liệu tham khảo:

- Parent Line 2009, *Child development 8-12 years*, viewed 14 July 2011, <http://www.parentline.org.au/Page.aspx?element=575&category=9>
- 'Domestic violence and its impact on children's development', 2002, paper presented at the *Fourth Domestic Violence Forum*, Old Bidura House Ballroom, Glebe.
- Adamson, JL & Thompson, RA 1998, 'Coping with Interparental verbal conflict by children exposed to spouse abuse and children from nonviolent homes', *Journal of Family Violence*, vol. 13, pp. 213-232.
- Blanchard, A 1993, 'Violence in families: the effect on children', *Family Matters*, vol. 34, pp. 31-36.
- Edleson, J 1993, 'Children's witnessing of adult domestic violence', *Journal of Interpersonal Violence*, vol. 14, pp. 839-870.
- Gevers, L & Goddard-Jones, M 2003, *Working with children and young people living with domestic violence*, Office for the Status of Women (Commonwealth) & Gevers Goddard-Jones.
- Holt, S, Buckley, H & Whelan, S 2008, 'The impact of exposure to domestic violence on children and young people: A review of the literature', *Child Abuse & Neglect*, vol. 32, no. 797-810.
- Jaffe, PG, Wolfe, DA & Wilson, SK 1990, *Children of battered women*, Sage publications, California.
- Jindrich, S 1998, *How do children develop?* viewed 13 July 2011, <http://www.gdrc.org/kmgmt/learning/child-learn.html>
- Laing, L 2000, *Children, young people and domestic violence*, Issues paper 2, Australian Domestic and Family Violence Clearinghouse, Melbourne.
- McIntosh, J (ed.) 2000, *Thought in the face of violence: a child's need*, Office of the Status of Women, Canberra.
- Maxwell, G & Carroll-Lind, J 1998, Distorted childhoods: the meaning of violence for children, *Social Policy Journal of New Zealand*, 10, 177-189.
- Meltzer, H, Doos, L, Vostanis, P, Ford, T & Goodman, R 2009, 'The mental health of children who witness domestic violence', *Child and Family Social Work*, vol. 14, pp. 491-501.
- Mohr, W, Noone Lutz, M, Fantuzzo, J & Perry, M 2000, 'Children exposed to family violence', *Trauma Violence & Abuse*, vol. 1, pp. 264-283.
- Zerk, D, Mertin, P & Proeve, M 2009, 'Domestic violence and maternal reports of young children's functioning', *Journal of Family Violence*, vol. 24, pp. 423-432.

Trung Tâm Nghiên Cứu tại Queensland về Bạo Hành trong Nhà và trong Gia Đình (CDFVR) nhận được sự tài trợ nhất thời từ Bộ Cộng Đồng Queensland để thực hiện cuộc nghiên cứu và phát triển các sự giáo dục liên quan tới sự bạo hành trong nhà và trong gia đình tại Queensland.

Copyright © 2011 Queensland Centre for Domestic and Family Violence Research